

■ «Χαῖρε, Πηγὴ τῆς Ζωῆς Ἀδαπάνητε!»

Ἄγρουπνία τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς στὴν Ἱερὰ Μονὴ τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς Ἀχαρνῶν

Δύο σημαντικαὶ ἐπέτειοι: Ἐγκαίνια καὶ Ἐνθρόνισις

ΤΗΝ Παρασκευὴ τῆς Διακαινησίμου, 19.4/2.5.2008, Ἑορτὴν τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς, μὲ τὴν χάρι τοῦ Σταυρωθέντος καὶ Ἀναστάντος Σωτῆρος μας Χριστοῦ, τὴν ζῶσαν δὲ καὶ φερέσδιον προστασίαν τῆς Ἀχράντου Αὐτοῦ Μητρός, ἐτελέσθη πανηγυρικὴ Ἄγρουπνία στὴν Γυναικεία Ἱερὰ Μονὴ τῆς Ἁγίας Ὁσιοπαρθενομάρτυρος Παρασκευῆς Ἀχαρνῶν Ἀττικῆς.

Τῆς Θείας Λειτουργίας προΐστατο ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Ὠρεῶν κύριος Κυπριανός, ἔχων ὡς συλλειτουργοὺς τοὺς Ἁγιοκυπριανίτας Πατέρας Ὁσιώτ. Ἱερομόναχον π. Εὐφρόσυνον καὶ Εὐλαβ. Ἱεροδιάκονον π. Ἰωσήφ, συμβοηθούντων τῶν δύο Ὑποδιακόνων Δημητρίου Γιατράκου καὶ Ἀποστόλου Φύκια.

Τὸ ἐκκλησίασμα ἦταν πυκνὸ, συμπροσευχόμενο ὀρθοστάδην μὲ τὴν Ὁσιωτάτη Καθηγουμένη Γερόντισσα Μακρίναν καὶ τὴν πενταμελῆ Συνοδία τῆς, τὴν Ὁσιωτάτη Καθηγουμένη τῶν Ἁγίων Ἀγγέλων Γερόντισσα Ταξιαρχία καὶ μέρος τῆς Συνοδίας τῆς, τὸ ὁποῖο ἔψαλε θαυμάσια, καὶ τὴν Ὁσιωτάτη Γερόντισσα Ἰουστίναν τῆς Παναγίας Ὁδηγητρίας Ἀχαρνῶν, μεγάλος δὲ ἀριθμὸς εὐσεβῶν ἐκοινώνησε τῶν Ἀχράντων Μυστηρίων.

Ἡ Ἄγρουπνία αὐτὴ εἶχε ἰδιάζοντα χαρακτηριστῆρα, ἐφ' ὅσον κατὰ τὴν ἡμέραν αὐτὴν, τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς, εἶχον τελεσθῆ τὰ Ἱερὰ Ἐγκαίνια τοῦ Καθολικοῦ τῆς Μονῆς κατὰ τὸ ἔτος 1936 (Ἀπριλίου δ') ὑπὸ τοῦ ἀειμνήστου Ἐπισκόπου Κυκλάδων Γερμανοῦ, ἐπίσης δὲ πρὸ δωδεκαετίας, τὸ 1996, εἶχε ἐνθρονισθῆ ἐπίσημως ὡς Καθηγουμένη ἢ σεβαστὴ Γερόντισσα Μακρίνα ὑπὸ τοῦ † Σεβασμ. Μητροπολίτου μας κυρίου Κυπριανοῦ.

Μετά την Θεία Λειτουργία, ἡγουμένου τοῦ Θεοφιλ. Ὁρεῶν, ἅπαντες οἱ εὐλαβεῖς πανηγυρισταὶ μετέβησαν ψάλλοντες τὸ «Χριστὸς ἀνέστη...» στὸ Κοιμητήριο τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, ὅπου μὲ ἰδιαίτερη χαρὰ καὶ κατάνυξι ἐψάλη ἀναστάσιμον Τρισάγιον, γιὰ τὴν πνευματικὴ ἀναψυχὴ τῶν προαπελθόντων Ἀδελφῶν μας· ἐπίσης, ἡ ἐπιμνημόσυνος δέησις ἐπανελήφθη στὸ Ἱερὸ Ναῦδριον, ἐντὸς τοῦ ὁποῦ φυλάσσονται τὰ σεπτὰ Λείψανα τοῦ ἀοιδίμου Κτήτορος καὶ ἐν Ὅσιοις Ἱερομονάχου Γέροντος Ἱερωνύμου Ἀγιοπαυλίτου († 1943).

Στὸ τέλος παρετέθη εἰς ἅπαντας τοὺς εὐλαβεῖς ἀγρυπνιστὰς Τράπεζα ἀγάπης καὶ ἐνότητος, ὅποτε ἐν πνεύματι εἰρήνης καὶ χαρᾶς ἀναστασίμου ἢ Ὁσιωτάτη Γερόντισσα Μακρίνα ἐδέχθη ἐγκάρδιες εὐχὲς γιὰ τὶς δύο ἐπετείους.

Ἡ Ἀδελφότης τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τῆς Ἁγίας Ὁσιοπαρθενομάρτυρος Παρασκευῆς Ἀχαρνῶν Ἀττικῆς.

* * *

Ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Ὁρεῶν, τόσο μετὰ τὸ «Δι' εὐχῶν...» τῆς Λειτουργίας, ὅσο καὶ κατὰ τὴν ἐόρτια Τράπεζα, ὠμίλησε:

• **Πρῶτον**· γιὰ τὴν **Θεοτοκοφιλίαν**, μὲ κύρια ἀναφορὰ σὲ μία προγενέστερη Πασχαλινὴ Ἐγκύκλιο (2006) τοῦ † Σεβασμ. Μητροολίτου μας, μὲ τίτλο: «**Ἡ ὑπερφυσικὴ χαρὰ τῆς Θεοτόκου διὰ τὴν Ἀνάστασιν τοῦ Υἱοῦ Της**».

Τὸ θέμα τῆς Ἐγκυκλίου ἐκείνης εἶχε ἀποτελέσει τὸ ἔναυσμα γιὰ τὴν ἔναρξι τῆς ἀγωγῆς θεοτοκοφιλίας, μέσῳ εἰδικῶν Κειμένων, περίπου 50

μέχρι σήμερα (κατὰ μέσον ὅσον: δύο κάθε μῆνα), τὰ ὅποια ἐμελετόντο ἀρχικῶς στὶς Μοναστικὲς Συνάξεις μας, κατόπιν δὲ καὶ εὐρύτερα.

• **Δεύτερον** γιὰ τὴν ἐξαιρετικὴ σημασία τῆς μελέτης τῶν **Πατερικῶν Κειμένων**, στὰ ὅποια κυριολεκτικὰ μᾶς ἐμύησε καὶ ἐξακολουθεῖ νὰ μυῆ ἡ Ἱερά Μητρόπολις Θεοτόκος, Πηγὴ καὶ αὐτοῦ τοῦ Ζωοδόχου Χαρίσματος.

Ἐν προκειμένῳ, ἔγινε εἰδικὴ ἀναφορὰ σὲ ἓνα ἐξαιρετικὸ Κείμενο τοῦ Ἁγίου Ἰγνατίου Μπριαντσανίνωφ: «**Τὰ Κείμενα τῶν Ἁγίων Πατέρων**», στὸ ὅποιο μεταξὺ ἄλλων θαυμασῶν, ὑποστηρίζεται ὅτι «**Ἡ Ἀνάγνωση τῶν Πατερικῶν Κειμένων εἶναι ὁ Πατέρας καὶ ὁ Βασιλεὺς Ὁλων τῶν Ἀρετῶν!**»!

Ἡ ἐξαιρετικὴ αὐτὴ Ἑόρτια Σύναξι, κατὰ τὴν ὁποία ἡ Ἀπειρόγαμος Νύμφη ἦταν ἡ ζῶσα «συλλειτουργὸς» μας, ἀλλὰ καὶ «νυμφαγωγὸς» στὰ ἱερὰ Ἄδυνα τῆς μυστικῆς ἐνώσεώς μας μὲ τὸν Νυμφίον τῶν ψυχῶν μας ἐν τῷ Ἀκτίστῳ Φωτὶ τῆς θεοποιῦ Ἀναστάσεως, ἔκλεισε μὲ τὴν ὑπογράμμιση τῆς διδασκαλίας τοῦ Ἁγίου Ἰγνατίου, ὅτι

«ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ θεμελιώνεται στὴν ἀγάπη πρὸς τὸν πλησίον. Ὄταν ἡ μνήμη τῶν σφαλμάτων τῶν ἄλλων ἐξαφανίζεται ἀπὸ μέσα σου, τότε βρῖσκεσαι κοντὰ στὴν ἀγάπη. Ὄταν ἡ καρδιά σου ἐπισκιάζεται ἀπὸ μιὰ ἀγία καὶ θεοχαρίτων εἰρήνη πρὸς ὅλους τοὺς ἀνθρώπους, τότε βρῖσκεσαι μπροστὰ στὶς πύλες τῆς ἀγάπης...».

